

165.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Nadzwyczajnego Naczelnego Komisarza do spraw walki z epidemjami

z dnia 13 marca 1926 r.

w sprawie dezynsekcji hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Na podstawie punktu „c” art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388), § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1925 r. o powołaniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 3, poz. 17), punktów 1 i 10 art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) oraz § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Hotele, pokoje umeblowane, pensjonaty, w razie stwierdzenia przez właściwe władze sanitarne w zakładach tych robactwa (pluskwy, wszy i t. d.), podlegają obowiązkowemu oczyszczeniu (dezynsekcji) jednorazowemu lub wielokrotnemu aż do czasu zupełnego zniszczenia owadów i ich zarodków.

Po raz pierwszy zakłady te mają być poddane oczyszczeniu (dezynsekcji) wprzeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Koszty oczyszczenia (dezynsekcji), wykonywanego odpowiednim sposobem (gazowym, mechanicznym i t. p.), zaleconym przez władze sanitarne, ponosi właściciel zakładu lub dzierżawca.

§ 3. Jeżeli właściciel zakładu lub jego dzierżawca nie przeprowadza w wyznaczonym mu przez władzę administracyjną i instancji terminie oczyszczenia (dezynsekcji), przeprowadzają ją organa sanitarne miejscowych władz samorządowych, a w razie ich braku, władze administracyjne i instancji przez własne organa lub trzecie osoby na koszt właściciela, względnie dzierżawcy zakładu, i ściągają koszty w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 4. O dokonaniem oczyszczenia (dezynsekcji) hotelu, pokojów umeblowanych, pensjonatu, o ile ono było przeprowadzone przez prywatne osoby lub firmy na skutek wydanego zarządzenia władz sanitarnych, obowiązany jest właściciel zakładu lub jego dzierżawca niezwłocznie zawiadomić miejscowe organa sanitarne samorządowe, a w ich braku właściwe władze sanitarne i instancji.

§ 5. Organa sanitarne samorządowe, względnie władze sanitarne i instancji, po otrzymaniu tego zawiadomienia, niezwłocznie przeprowadzą kontrolę co do skuteczności oczyszczenia i wydadzą zarządowi zakładu „zaświadczenie” o dodatnim wyniku oczyszczenia (dezynsekcji), względnie zarządzą w myśl § 1 dezynsekcje ponowne.

§ 6. Zakłady, w których nawet pomimo wielokrotnego oczyszczania stale stwierdza się obecność robactwa na skutek nieodpowiedniego utrzymywania zakładu, podlegają zamknięciu aż do czasu bezwarunkowego usunięcia okoliczności, sprzyjających rozwojowi robactwa.

§ 7. Właściciele hotelu, pokojów umeblowanych, pensjonatów, względnie dzierżawcy zakładu, winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia, ulegną karze w myśl art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402).

Karze tej również ulegną mieszkańcy hotelu, pokojów umeblowanych, pensjonatów, winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Przepisy niniejszego rozporządzenia są uzupełnieniem § 13 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów (Dz. U. R. P. № 10 poz. 78).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do spraw walki
z epidemjami: *Wł. Raczkiewicz*
